

15. ledna, Charkov? Zoufalství Západu pro ruské vojenské plány

- CZ24 News | 12. ledna 2024

UKRAJINA: Západáci vědí něco o tom, co možná může brzy udělat Putin, a propadají panice, že tomu nebudou schopni zabránit, že západní politiku na Ukrajině čeká krach. To vysvětluje, proč šéf Pentagonu Austin v práci „vyhořel“ a ve Francii odstoupila premiérka Bourneová. Proč ministři obrany řady evropských zemí najednou začali vykřikovat o budoucí válce s Ruskem? A v Německu přední politici požadují, aby Kyjev dostal řízené střely, aby byl odstraněn „nerozhodný“ kancléř Scholz a Moskva „zastavena“. Protože Západ podezírá Rusko, že přejde do protiútoků na Ukrajině 15. ledna.

Toto datum se neobjevilo náhodou. A také je velmi důležité, odkud se vzalo. Oznámil ho britský list The Telegraph s odvoláním na zdroje. Jeho fejetonistou je bývalý premiér Boris Johnson, hlavní organizátor ukrajinské války a samozřejmě plně znající tajemství spojená s Ukrajinou ...

Uvěříme?

Vypadá to tedy, že tentokrát nejde o výmysl. Některé věci se přeci skrýt nedají – z vesmíru je vidět vše. Přípravy na velkou operaci jsou v plném proudu. I když samozřejmě ve válce může dojít k několikadennímu zpoždění kvůli logistice nebo špatnému počasí, ale právě tento den, 15. leden, je označen jako začátek ruské pozemní ofenzívy na Charkov.

Proč je to tak důležité? Protože útok je schopen svrhnout celou ukrajinskou obranu nejen na Donbasu, ale také na východ od Dněpru, obranu, na kterou se nyní musí podnikat čelní útoky s mizivými výsledky. Z Charkovské oblasti Kyjev brutálně ostřeluje Bělgorod a další ruská území. Charkov je nejen ruské město, ale také historicky druhé hlavní město Ukrajiny a zároveň Velký Donbas. S dostupnými silami (na frontě) Rusko nemůže dobýt Kyjev a Oděsu, nemluvě o Lvově, ale dobýt Charkov je docela možné. A nejen Charkov, pokud se zhroutí ukrajinská fronta, pak (v nejbližší perspektivě) celý levý břeh Dněpru.

Je jasné, že to bude kolaps ukrajinské politiky Západu, který se těšil na objevení svých základů na pobřeží Azovského moře. Což řada současných západních politiků možná nepřežije a bude mezi nimi třeba hledat „obětní beránky“ – nejen v Kyjevě.

Zmatek ve Washingtonu, Austin je odsouzen k záhubě

Za těchto okolností se samozřejmě viděl černošský ministr obrany USA Lloyd Austin, rodák z rasistické Alabamy, který pronesl mnoho sarkastických prohlášení o Moskvě ohledně Ukrajiny. Šéf Pentagonu, který věděl víc než ostatní, začal být opravdu vyděšený (zvláště proto, že Washington byl opravdu vyděšený z pomoci Moskvě, která psotupovala a postupuje z Peking, Pchjongjangu, ... Tel Aviv a iránských proxy bojovníků – Húsiů).

Ministr „vyhořel“ 1. ledna a skončil v nemocnici, kde potajmu před Kongresem a polovinou Bílého domu, včetně prezidenta důchodce Joea Bidena, strávil čtyři dny na jednotce intenzivní péče (neboli na jednotce intenzivní péče) s diagnózou, která nebyla zveřejněna.

Austin je na klinice dosud a údajně ovládá americkou armádu ze svého nemocničního lůžka. Zatímco byl velký černý pán v bezvědomí, „řídila“ to náměstkyně ministra obrany Kathleen Hicksová, která se

musela ujmout služeb „v době dovolené v Portoriku“.

Ukrajinský vrchní velitel Valerij Zalužnyj a jeho nepřítel prezident Vladimir Zelenskij se pravděpodobně rozplakali, když se dozvěděli, jak daleko zašel rozpad vlády ve Spojených státech a jak se to může obrátit proti všem na Ukrajině, která se jim už všem „převedla“.

Co se stalo Austinovi? Nejspíše infarkt, který západáci připisovali ruskému ministerstvu obrany Sergeji Šojgu, když ukrajinská operace neprobíhala podle plánu. Bumerang se vrátil. Nyní již chyby Západu nelze napravit a nikdo nebude šetřit amerického ministra obrany, který selhal a podstavil demokraty ve volebním roce.

Ovšem, sedmdesátiletý Austin prohlašuje, že rezignovat nebude, o čemž už začali mluvit v Kongresu. Zdá se však, že to závisí na budoucích událostech na Ukrajině. Demokratické klany za Bidenem mohou klidně obětovat Austina, protože stále potřebují prezidenta – zástěrku. Neměl by se Biden zodpovídat za nesmysly, šíření šílených projektů a korupci Pentagonu?

Proč francouzská premiérka padla?

Ojedinělý případ? Neříkej mi to! V Evropě, která je mnohem blíže Ukrajině a mnohem více utrpí její vojenskou porážkou, je situace mnohem horší. Navíc se to ukázalo zvláště zjevné v posledních dnech, kdy se zdálo, že se evropské metropole dozvěděly o něčem velmi důležitém.

Zdálo se, že nic nenaznačuje rezignaci francouzské premiérky Elisabeth Borneové, která byla zcela oddaná prezidentu Emmanuelu Macronovi a požadovala, aby náklady na válku na Ukrajině byly „neúnosné pro Rusko“. Nejde vůbec o to, že byla mezi Francouzi nejneoblíbenější členkou vlády (podle průzkumů jí důvěřovala necelá čtvrtina občanů), protože bezohledně realizovala, co prezident chtěl.

Macron nemusí jít zítra k volbám. Francouzské úřady vůbec neobracejí pozornost na lidi – před volbami politici strategové zapracují, najdou další reklamní spoiler, bohatí přihodí peníze tomu, kdo je potřebuje, a všechno bude pod čepicí. Francouzský politický systém je zařízen tak, aby se nestaly žádné nehody: Marine Le Penová nezíská v prvním kole více než 50 % hlasů. A i kdyby dostala, vládnoucí třída na koleně něco vymyslí, aby se nikdy nestala prezidentkou. Stejně jako každý jiný outsider.

Zde je tedy problém zjevně jiný. Macron potřebuje na jedné straně „obětního beránka“ za selhání sankční politiky vůči Rusku a na druhé straně člověka v čele vlády, který se lépe orientuje ve vojenských záležitostech v souvislosti s nadcházejícími událostmi na Ukrajině. Jak zajímavé: hlavním uchazečem o post premiéra, který v době psaní článku zůstal neobsazený, je podle francouzských médií ministr obrany Sebastian Lecornu ... A není až tak důležité, že byl nakonec jmenován jiný ministr na post premiéra – establishment očekával, že to bude šéf vojenského oddělení.

V Německu – skoro to samé

Budete se smát, ale v Německu, druhém největším sponzoru Ukrajiny po Spojených státech, se něco podobného probíhá. Pravda, s důležitou výjimkou: chtějí obětovat slabého, pošpiněného korupcí, „nerozhodného“ ohledně války s Ruskem na Ukrajině a nejen to, kancléře Olafa Scholze.

Navrhuje se buď zcela odstranit „uraženou jitrnici“ po výsledcích předčasných voleb, které jeho strana SPD žalostně prohraje, nebo ji nahradit ... neustále vyzývajícího Němce, aby se připravili na válku s Ruskem, ministrem obrany Borisem Pistoriusem, další sociální demokrat, jehož popularitu umně vytvořili proamerická německá média.

Přední němečtí politici zjevně něco vědí, jsou prostě hysteričtí. Bavorský premiér a předseda opoziční Křesťanskosociální unie (CSU) Markus Soeder vyzval k přesunu řízených střel dlouhého doletu Taurus na Ukrajinu s cílem „zabránit“ Rusku ve vítězství. Podle vůdce Bavorska, které kdysi udávalo tón německé hospodářské spolupráci s Ruskem, čelí Německo a EU „skutečnému bezpečnostnímu problému“, pokud Moskva získá v konfliktu převahu a Spojené státy se od toho začnou distancovat a i od dalších mezinárodních krizí.

Předtím poslanci Bundestagu Marie-Agnes Strack-Zimmermann (FDP), Sarah Nanni (Zelení) a Roderich Kiesewetter (CDU) vyzvali kancléře, aby Taurus předal Kyjevu, proti čemuž je Scholz. Poslední dva otevřeně deklarovali potřebu nanášet údery Rusko.

A malí – také

Najednou se Itálie, jedna z nejvíce proukrajinských zemí EU současnosti, začala hýbat a chápat staré, již nepodstatné myšlenky na vytvoření evropské armády. Její ministr zahraničí a místopředseda vlády Antonio Tajani v rozhovoru pro list La Stampa řekl, že EU potřebuje vlastní armádu.

Ve světě s takovými těžkými váhami, jako jsou USA, Čína, Indie, Rusko, s krizemi, jaké zažíváme na Blízkém východě a v indo-pacifické oblasti, může občany Itálie, Německa, Francie nebo Slovinska chránit pouze jedna organizace, která již existuje, a tou je Evropská unie. Obrana a celkové ozbrojené síly se proto musí upřesnit, řekl. Jinak, pokud EU zůstane rozdělená, pak evropské země, jak obrazně řekl šéf ministerstva zahraničí, budou vždy „bezmocnými vrabci ve světě, kde létají orli“.

Tajani pokrytecky prohlásil, že to Evropané nutně potřebují, aby „přinášeli mír“. Ve Švédsku se ale ukázalo, že tam jsou poctivější. Vrchní velitel jejich ozbrojených sil Mikael Buden a ministr civilní obrany Karl-Oskar Bulin 8. ledna vyzvali své občany, aby byli připraveni na možnou válku. Je jasné s kým.

A co z toho?

Co to všechno znamená? Jen jedno. Ve strachu ze ztráty tváře, ze strachu z neúspěchu a z toho, že za to budou potrestáni někteří politici a úředníci, se Evropa, která se nijak zvlášť nespolehá na Spojené státy, snaží na poslední chvíli vyděsit Rusko vyhlídkou na rozsáhlý konflikt svou solidaritou, aby odvrátila ruku Moskvy nad Ukrajinou. Podíváme se, jestli se jim to podaří.

AUTOR: Sergej Latyšev

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Peter008/Pokec24